

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2022-2023

24 – 26 APRIL 2023

STUDIEBEZOEK

‘Onderwijs in een grootstad als Londen’

SAMENVATTEND VERSLAG

**uitgebracht namens de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw
door de heer Gilles VERSTRAETEN**

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: de heer Gilles Verstraeten, voorzitter, de heer Fouad Ahidar, de heer Arnaud Verstraete, mevrouw Khadija Zamouri

Plaatsvervanger: mevrouw Lotte Stoops

Toegevoegde leden: mevrouw Bianca Debaets, de heer Dominiek Lootens-Stael, de heer Pepijn Kennis

Dames en heren,

Van maandag 24 april 2023 tot en met woensdag 26 april 2023 bracht de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw een studiebezoek aan Londen. Dit studiebezoek kaderde in het nader kennismaken met het onderwijs in een grootstad als Londen.

De heer Gilles Verstraeten wordt aangeduid als verslaggever.

1. Maandag 24 april 2023

1.1. Ofsted: Caroline Dulong (Regional Director, London) & Claire Jones (Specialist Adviser Policy, Quality and Training – Schools and Early Education Policy Team)

Op maandagnamiddag brengt de delegatie een bezoek aan de kantoren van Ofsted (*the Office for Standards in Education, Children's Services and Skills*). Mevrouw Caroline Dulong, Regional Director, London, en mevrouw Claire Jones, Specialist Adviser Policy, Quality and Training – Schools and Early Education Policy Team, leggen de delegatieleden uit wat Ofsted in de praktijk doet.

Ofsted is een niet-ministerieel departement van de Regering dat verslag uitbrengt aan het Parlement. Het departement inspecteert diensten die onderwijs en vorming aanbieden aan leerlingen van alle leeftijden. Het betreft scholen, aanbieders van voortgezet onderwijs, aanbieders van stageprogramma's, enz...

Daarnaast worden de diensten die instaan voor de zorg van kinderen door Ofsted geïnspecteerd en gereguleerd. Hier gaat het onder meer over de kinderopvang, lokale overheden, adoptie- en pleegdiensten, lerarenopleidingen. Het betreft dus tevens sociale voorzieningen voor kinderen die naar een crèche of kinderopvang gaan vanaf nul jaar.

In Londen zijn er 33 gemeenten. Elke gemeente heeft diensten om mensen te ondersteunen die hulp nodig hebben omdat ze thuis niet veilig zijn. Ofsted controleert het werk dat ze daar doen. Ze controleren ook het werk dat deze gemeenten doen voor kinderen met speciale onderwijsbehoeften.

Ondanks het feit dat Ofsted een overheidsorganisatie is, heeft het geen minister. Mevrouw Amanda Spielman is momenteel de hoofdinspecteur van Ofsted. Zij bepaalt de richting van Ofsted, maar ze is zeker geen politicus.

Ofsted moet wel verantwoording afleggen aan het Parlement. De organisatie moet verantwoording afleggen aan de *'Education Select Committee'* en de *'Select Committee'*. Er kunnen parlementaire vragen worden ingediend die betrekking hebben op het werk dat Ofsted verricht.

Volgens de wet moet er jaarlijks een werkingsverslag worden opgemaakt. Daarin wordt het werk samengevat dat in de loop van het jaar werd gedaan en worden enkele van de belangrijkste thema's belicht. Bovendien wordt een jaarverslag en een financieel rapport ingediend.

De bedoeling van het werk van de inspecteurs van Ofsted is dat onderwijs- of zorgaanbieders worden geholpen, niet om alles te verbeteren. Degene die verantwoordelijk is voor het leiden van bv. een school is verantwoordelijk voor het aanbrengen van verbeteringen.

Hoewel Ofsted een overheidsorganisatie is, zal het toch beleidsvoorstellen doen. De bedoeling is dat de overheid blijft nadenken over het te voeren beleid.

Ofsted heeft ook steeds een strategisch plan. De prioriteiten voor 2022 tot 2027 zijn al in 2022 vastgelegd. Een voorbeeld hiervan is dat er voldoende aandacht moet zijn al bij de start in het leven, met name in de kinderdagverblijven en de peuterscholen. Het controleren en verbeteren van de kwaliteit van de zorg voor de jongste kinderen is heel belangrijk want voor hen kan dat het grootste verschil maken m.b.t. hun leerprestaties en voor de rest van hun leven.

Bij het controleren van scholen, kinderdagverblijven, hogescholen wordt steeds hetzelfde kader gevolgd. Dit kader is in 2019 geïntroduceerd en is veel meer gericht op het curriculum dat beschikbaar is voor de kinderen en jongeren, terwijl het vorige heel erg gericht was op het verzamelen van gegevens.

Vervolgens legt mevrouw Caroline Dulong het verschil uit tussen de verschillende soorten scholen. Er zijn enerzijds 'scholen' en anderzijds 'academies'. Academies worden gefinancierd door de overheid en worden geleid door een *academy trust*. Deze scholen hebben meer controle over hun aanpak in vergelijking tot gemeenschapsscholen. Academies vragen bv. ook geen schoolgeld. Ze moeten wel dezelfde regels volgen voor wat betreft toelating, speciale onderwijsbehoeften en uitsluitingen als alle andere scholen. De leerlingen doen ook dezelfde examens. Academies hoeven niet het nationale curriculum te volgen en kunnen hun eigen lestijden bepalen.

Er zijn scholen die ervoor kiezen om een academie te worden, maar als een door de lokale overheid gefinancierde school als 'onvoldoende' wordt beoordeeld door Ofsted, wordt de school verplicht om een academie te worden.

De meeste academies worden ondersteund door sponsors zoals bedrijven, universiteiten, andere scholen, geloofsgroepen of vrijwilligersgroepen. Sponsors werken samen met de *academy trust* om de prestaties van de school te bevorderen.

Academy trusts en *multi academy trusts* zijn liefdadigheidsinstellingen, die instaan voor het beheer van scholen om kinderen een betere toekomst te bieden. Een *trust* beheert een school of een groep scholen. Academies werken dan samen als een entiteit om hoge onderwijsstandaarden in de hele groep te verbeteren en te behouden. Het heeft een enkel wettelijk en moreel doel: het bevorderen van onderwijs voor het algemeen belang.

Meer dan de helft van de leerlingen in openbare scholen gaat nu naar een academie. Schooltrusts helpen de lokale gemeenschappen openbloeien door kinderen de beste kansen te geven om binnen en buiten het klaslokaal te leren.

In september van dit schooljaar wordt in België voor het eerst een toets voor toekomstige leraren ingevoerd, laat een raadslid weten. De commissieleden hadden dus graag vernomen of er ook een dergelijk systeem in Engeland bestaat.

In Engeland werd onlangs een kader geïntroduceerd dat leerkrachten volgt in het begin van hun loopbaan. Het toetst de leraren niet, maar kijkt naar het onderwijs dat ze hebben gegeven in de eerste drie jaar van de loopbaan.

Mevrouw Caroline Dulon denkt dat dit een ongelooflijk interessant onderwerp is, want ze weet dat de lerarenproblematiek iets is waar in Brussel ook mee wordt geworsteld.

Beginnende leraren behouden, blijkt moeilijk te zijn. Bijkomende elementen zoals bv. de kwaliteit van leven, de prijs van huisvesting in een grote stad, blijken een uitdaging te zijn.

Vervolgens heeft een commissielid vragen over de normen die worden gehanteerd en die aan scholen worden meegegeven. In Engeland is er een grote diversiteit in de leerlingenpopulatie. Hebben ze moeilijkheden met de taal? Worden de normen hieromtrent aangepast of zijn ze overal in het land hetzelfde? Hoe wordt omgegaan met de verschillen?

Mevrouw Caroline Dulon antwoordt dat de normen overal hetzelfde zijn. Wat echt interessant is, als je naar nationale gegevens kijkt, is dat Londen veel beter presteert dan de andere regio's. Kinderen op Londense scholen hebben meer kans om naar een goede school te gaan. Als je kijkt naar de prestaties in de GCSE (*General Certificate of Secondary Education*), examens afgenomen op 16-jarige leeftijd, en als men kijkt naar de SAT's (*Standard Assessment Tests*) op 11-jarige leeftijd, dan doen Londense kinderen het beter. Zelfs kinderen die Engels als extra taal spreken, doen het beter.

Een commissielid heeft gelezen dat nog steeds meer dan de helft van de basisscholen wordt bestuurd door gemeenten. Is dat ook het geval in Londen? Is Londen een plaats waar dit veel of minder is geëvolueerd?

Het is nog steeds ongeveer hetzelfde. Veel basisscholen hebben er niet voor gekozen om over te stappen naar een *multi academy trust*. Het is heel interessant want scholen kunnen gedwongen worden om academies te worden. Dus een lokale overheid en raad leiden een school en als ze niet voldoen aan de inspectievoorwaarden worden ze gedwongen om over te stappen in een *trust*.

Privéscholen zijn meestal middelbare scholen. Middelbare scholen hebben de neiging om hun eigen *trusts* op te richten omdat ze een grotere groep scholen willen leiden. Er zijn in de praktijk minder middelbare scholen die door een lokale overheid worden geleid.

Een commissielid vraagt meer informatie over de financiering.

Academies worden nog steeds gefinancierd door de Staat, maar ze worden gerund door particuliere organisaties. Het is een beetje zoals de katholieke scholen in Frankrijk. Het is min of meer altijd gratis onderwijs.

Er zijn vrij veel kleine *multi academy trusts* en die worden vrij vaak geleid door een hoofdonderwijzer die de *trust* aanvankelijk oprichtte en nu de directeur van de *trust* is en niet langer de hoofdonderwijzer.

Er zijn soms beleidsideeën geweest om leraren aan te trekken en aan te moedigen. Kuststeden hebben het ook vaak moeilijk om bekwame leraren te vinden. Sommige van die plaatsen zijn nogal afgelegen. Mensen willen daar niet per se gaan wonen. Vaak zijn daar ook veel kansarme kinderen, dus het kan een uitdaging zijn om er te werken. De regering heeft het er wel eens over gehad om de leraren daar hogere lonen te betalen, maar dat is allemaal niet gebeurd.

Een commissielid vraagt wat er gebeurt als een inspecteur ziet dat scholen bepaalde doelen niet halen. Zijn er dan structuren waar de scholen naartoe kunnen gaan om geholpen te worden om die doelen te bereiken? Worden deze door de overheid georganiseerd? Is bij een inspectie die 'onvoldoende' is de procedure automatisch dat de school een academie moet worden? Of is er toch een mogelijkheid dat de scholen de doelen kunnen bereiken door bepaalde structuren die voorhanden zijn?

Mevrouw Caroline Dulon zegt dat wanneer een school als 'onvoldoende' wordt beoordeeld en de school wordt geleid door een gemeente, deze school dan volgens de wet een academie moet worden. Dus de *multi academy trusts* die de school overnemen, zijn verantwoordelijk voor de verbetering van de school. Wettelijk gezien wordt het een nieuwe school. De eerstvolgende inspectie gebeurt pas ongeveer drie jaar nadat het een nieuwe school is geworden. Dus Ofsted blijft in het begin op afstand.

Wanneer een *multi academy trust* als 'onvoldoende' wordt geëvalueerd, volgt een inspectieprogramma waarbij de school elke termijn, dus elke drie of vier maanden, wordt bestudeerd om te zien of ze vooruitgang boekt en of ze de juiste stappen heeft genomen om de situatie te verbeteren.

Een commissielid vraagt of er een verschil is tussen basisscholen en middelbare scholen? Waar is de neiging groter om een academie te worden? Wat is het percentage scholen dat niet meer gemeentebevoegd is? Over hoeveel scholen gaat het in groot Londen? Hoeveel zijn er nu academies en hoeveel zijn er gemeentebevoegd?

Mevrouw Caroline Dulon denkt dat er waarschijnlijk 60 academies zijn.

Verder vraagt het commissielid of de normen niet te hoog liggen?

Dit is niet het geval volgens de gastspreker want veel van hen worden academies op basis van andere redenen dan de inspectie. Het kan de keuze van de school zelf zijn.

Hoe vaak een school wordt gecontroleerd, ligt niet vast. Sommige scholen worden pas om de vier jaar geïnspecteerd.

Mevrouw Claire Burton licht het inspectiekader nader toe. Dit kader is gebaseerd op het curriculum.

Er bestaat een inspectiehandboek en er zijn beoordelingscriteria die de leidraad vormen voor de beoordelingen. Het handboek is hetzelfde voor een staatsschool, een gemeenteschool of een academie. Het geldt dus voor alle scholen in alle gebieden, in alle delen van het land. Het is een raamwerk met een set beoordelingscriteria. Het grootste gewicht binnen het inspectiekader ligt bij de kwaliteit van het onderwijs.

Er wordt gekeken naar de kwaliteit van het onderwijs en hoe dat er op een school uitziet. Ook het gedrag en de houding, de persoonlijke ontwikkeling, het leiderschap en management worden beoordeeld als ofwel 'uitstekend', 'goed', 'vereist verbetering' of 'onvoldoende'.

Wanneer een inspectieteam een oordeel heeft gegeven voor elk van deze gebieden, geeft het ook een algemeen oordeel over de effectiviteit. Er wordt naar alle cijfers gekeken.

Er wordt tevens een cijfer gegeven voor de voorschoolse en zesde klas voorzieningen, als die bestaan binnen de school.

De inspecteurs denken ook na over de voorzieningen voor leerlingen en de sociale, morele, spirituele en culturele ontwikkeling voor alle leerlingen in de school. Hoe zien de voorzieningen eruit voor leerlingen met speciale onderwijsbehoeften of handicaps voor kansarme leerlingen? Hoe goed voorziet de school in de behoeften van deze leerlingen? En welk oordeel heeft het team geveld over de bescherming? Zijn de regelingen voor het waarborgen van de veiligheid in orde? Veilig, effectief of niet? Dat speelt dan allemaal mee in een algemeen effectiviteitsoordeel, dat ook weer op die vierpuntenschaal staat.

De inspecties op scholen duren meestal twee dagen, maar er volgt pas een definitief oordeel aan het einde van die twee dagen.

Een commissielid vraagt of het verzamelen van bewijsmateriaal bv. gaat over agenda's, toetsen, materiaal van school, van leerlingen? Wordt dat van tevoren met de school afgesproken, of wordt dit ter plaatse beslist?

Wanneer het eerste gesprek met de schoolverantwoordelijken plaatsvindt, worden ze de dag voordat de inspecteurs op de school aankomen verwittigd. Als onderdeel van het gesprek met de schoolverantwoordelijken wordt gepraat over het soort bewijs dat op dag 1 wordt verzameld en er wordt een inspectieplan opgesteld. In het inspectiehandboek staat heel duidelijk beschreven wat de inspecteurs gaan doen en welk bewijs ze gaan verzamelen voor elk van de beoordelingsgebieden. Scholen weten dus al voordat er contact wordt opgenomen wat er tijdens de inspectie zal worden gedaan, maar de absolute details van hoe dat er op een individuele school uit zal zien, wordt met de school afgesproken in het eerste contact dat er is, zoals wettelijk werd afgesproken. Er is eenzelfde handboek, maar de dingen die worden gedaan en de manier waarop eraan wordt gekeken, kan verschillen omdat er rekening moet worden gehouden met de schoolpopulatie.

Een commissielid legt de nadruk op de persoonlijke ontwikkeling. Hoe kan dit worden nagegaan? Er is burgerschap en er zijn de moderne Britse waarden. Het lijkt iets heel subjectiefs en moeilijk te meten. Hoe wordt dit gedaan?

Als het gaat om persoonlijke ontwikkeling en het verzamelen van bewijs daarvoor, zullen er een aantal verschillende inspectieactiviteiten worden uitgevoerd zodat het inspectieteam weet op welke criteria ze aan het einde van de inspectie gaat beoordelen. In het inspectiehandboek staan de verschillende elementen die het team moet evalueren. Daarna zal met de schoolleiding worden gepraat over wat zij te bieden heeft. Met de leerkrachten in de school wordt gepraat over het werk dat ze leveren, wat hun aanbod is. Er wordt dus gepraat met de leiding en leerkrachten om inzicht te krijgen in wat ze kinderen bieden. Er wordt ook gepraat met de kinderen zelf. Niet alleen over de dingen waarover ze leren, maar ook over hun begrip van zaken als respect en tolerantie en wat dit eigenlijk betekent op hun school. Daarnaast wordt er nagegaan wat er gebeurt met een kind met een handicap dat naar de school komt? Wat gebeurt er dan voor de leerkrachten?

Het inspectieteam zal de kinderen observeren en kijken hoe goed kinderen met elkaar omgaan en hoe ze op elkaar reageren in de klas, tijdens de pauzes, tijdens de lunch.

Bovendien wordt er ook gepraat met de ouders over het aanbod en hoe het is om op die school te zijn. Alle bevindingen worden samengebracht en gebruikt om de criteria te evalueren.

Een commissielid vraagt zich af hoe de ouders worden geselecteerd tijdens de inspectieronde.

De ouders krijgen een link naar een anonieme online enquête. Deze omvat een reeks vragen over de persoonlijke ontwikkeling. Vrijwel alle beoordelingsgebieden komen aan bod in de vragen die worden gesteld en het inspectieteam analyseert de antwoorden. Ouders hebben de mogelijkheid om commentaar te geven in de vrije tekst.

De gegeven antwoorden worden geanalyseerd als onderdeel van het inspectieproces en alle thema's die naar voren komen, worden opgepikt door het inspectieteam en worden opgevolgd tijdens de inspectie.

Op een basisschool wordt aan het begin of het einde van de schooldag naar buiten gegaan om ouders te ontmoeten. De ouders worden benaderd door het inspectieteam dat zich kenbaar maakt door het dragen van een badge. Ouders kunnen zo het inspectieteam ook zelf benaderen.

Met de kinderen worden twee dingen gedaan. Er worden willekeurig kinderen uit klassenlijsten geselecteerd. De klassenlijsten worden gevraagd om te bepalen of een kind een speciale onderwijsbehoefte of handicap heeft, of het Engels spreekt als extra taal, of het een kansarme leerling is, enz... Uit die lijst wordt dan een groot aantal leerlingen geselecteerd om tijdens de inspectie mee te praten, zodat er sprake is van een representatieve steekproef. Soms vragen inspecteurs ook aan scholen om kinderen voor te stellen die ze graag zouden willen spreken.

De inspecteurs zitten in een les en observeren een bepaald kind of een groepje kinderen dat interessant is om mee te praten. Er wordt op de speelplaats met de kinderen gepraat, er wordt geluncht met de kinderen.

Een commissielid heeft een vraag over de manier waarop de ouders digitaal worden bereikt. Worden niet veel ouders gemist door digitaal te werken? Het hangt natuurlijk af van school tot school. Maar bestaat er geen risico?

De gastspreker antwoordt dat dit inderdaad mogelijk is, maar dat het inspectieteam zich daarom ook aan de ouders fysiek kenbaar maakt.

In het basisonderwijs krijgen de ouders ook een brief waarin staat dat de inspectie langskomt. Sommige ouders bellen dan op. Vaak zijn er e-mails waarin een ouder voorstelt om te praten over iets waar die zich zorgen over maakt. Dat wordt vervolgens doorgegeven aan de hoofdinspecteur.

Er zijn ouders van wie de hoofdtal niet het Engels is of die zich niet op hun gemak voelen in het Engels. Dat kan een barrière zijn. Er is de digitale barrière en er is de mogelijke taalbarrière. Er worden geen speciale bijeenkomsten georganiseerd voor ouders, maar soms zijn er ook tolken beschikbaar.

Dag 1 van de inspectie is erg gericht op het verzamelen van bewijs voor de kwaliteit van het onderwijs. Maar door de activiteiten die plaatsvinden, wordt ook bewijs verzameld voor de andere beoordelingsgebieden. Terwijl de inspecteurs op de eerste dag in de school zijn, hebben

ze gesprekken met de schooldirectie over individuele onderwerpen en wordt ook met haar o.a. gepraat over het gedrag van leerlingen, over haar professionele ontwikkeling.

Daarnaast bezoeken de inspecteurs de klassen. Er wordt gekeken naar de uitvoering van het curriculum, naar het gedrag van de leerlingen binnen die klassen, de relaties tussen kinderen onderling en de relaties tussen kinderen en personeel. Belangrijk is ook dat er gekeken wordt naar de veiligheid van de kinderen.

Er wordt eveneens gekeken naar het werk van de leerkrachten, voornamelijk naar hun vooruitgang in het leerplan en of het leerplan wordt uitgevoerd op de manier die de overheid voor ogen heeft.

Op dag 2 gaan de inspecteurs verder met de dingen die ze op dag 1 hebben gevonden.

Bij het bestuderen van de onderwijskwaliteit worden drie zaken in overweging genomen. Er wordt gekeken naar de intentie van de leerkrachten. Dus naar het leerplan dat werd opgesteld om kinderen te laten leren, wat de inhoud van dat leerplan is en wat de beoogde eindpunten zijn. Er wordt bestudeerd wat de school wil dat kinderen leren, waar ze willen komen in het leerproces binnen elk vak. Vervolgens wordt gekeken naar de implementatie daarvan. Namelijk naar hoe goed het in de praktijk wordt gebracht. Ten slotte, wordt gekeken naar de impact. Door alle gegevens te verzamelen kan er een beoordeling van de impact van het leerplan worden opgemaakt. Alle gegevens worden als onderdeel van de implementatie-effecten beschouwd, als onderdeel van de algehele kwaliteit van het onderwijsaanbod. De inspecteurs willen niet alleen kijken naar wat er wordt bereikt, maar ook naar wat er wordt onderwezen. Deze twee zaken zijn natuurlijk onlosmakelijk met elkaar verbonden. De belangrijkste vraag is hoe scholen te werk gaan om goed onderwijs te realiseren en wat de resultaten zijn.

Ofsted heeft ook gegevens van de kinderen op 11-jarige leeftijd en de fonetische gegevens die worden verkregen als de kinderen zes jaar zijn. Daarnaast zijn er de GCSE en de A-level-resultaten enzovoort. Elke school heeft een document met alle nuttige info van haar scholieren. De inspecteurs gebruiken de nationale tests ook altijd als uitgangspunt wanneer ze scholen gaan inspecteren.

Bevindingen uit die nationale gegevens worden als basis genomen in de gesprekken met de leerkrachten. Daarnaast vormen sommige van die nationale prestatiegegevens een leidraad voor de onderwerpen waar de inspecteurs op de eerste dag naar kijken als ze de kwaliteit van het onderwijs bekijken.

Er kunnen dus bepaalde sterke punten in die gegevens zijn met betrekking tot bepaalde vakken. Dit betekent dat een inspectieteam zeker zal kijken naar wat er gebeurt in het curriculum voor die vakken. Er kunnen daarnaast ook enkele zwakke punten zijn in die gegevens. Dan wordt gekeken naar wat er mis kan zijn, waarom er zwakke punten zijn. Er wordt ook overlegd met de scholen over wat zij willen dat de inspecteurs bekijken.

De voortgang van kinderen doorheen het leerplan is echt belangrijk voor de inspecteurs bij het evalueren van de kwaliteit van het onderwijs.

Aangezien werd gezegd dat de kinderen veilig moeten zijn, stelt een commissielid de vraag hoe dit bekeken kan worden. Hoe veilig zijn de kinderen? Wat zijn de criteria? Hoe controleer je de veiligheid van de kinderen?

Daarnaast vraagt het commissielid of de inspectierapporten online te raadplegen zijn. Kan iedereen ze bekijken?

De laatste vraag is of ouders de school van hun kind vrij kunnen kiezen?

De gastsprekers laten weten dat je een aantal scholen met voorrang kan kiezen, maar elke staatschool heeft een bepaald gebied waaruit ze kinderen toelaten en de verschillende scholen hanteren elk eigen criteria.

Momenteel is het probleem in Londen dat scholen niet genoeg kinderen hebben waardoor er scholen moeten sluiten. Dit komt door verschillende factoren: minder geboortes, na en tijdens de coronacrisis zijn er veel families buiten Londen gaan wonen, enz...

De inspecteurs evalueren wat zij de “*veiligheidscultuur*” noemen. Er wordt gekeken hoe goed leerkrachten kinderen in hun school identificeren die mogelijk risico lopen op letsel. Ze weten wie de kwetsbare kinderen zijn. Wat doen leerkrachten en medewerkers dan om die kinderen te helpen in termen van veiligheid? Ze kijken welke problemen worden gemeld in de school, wat ze doen als reactie daarop en of ze de juiste actie ondernemen en of ze dat op tijd doen, maar ook hoe ze kinderen leren zichzelf te beschermen. Het kunnen ook eenvoudige zaken zijn, zoals bv. oversteken, een volwassene vertellen als er iets met je gebeurt waarover je je zorgen maakt, fietsveiligheid.

Belangrijk is eveneens de bescherming binnen scholen, dus ervoor zorgen dat leerkrachten de juiste controles uitvoeren op volwassenen die in de school werken. Wat wordt er bv. gedaan als er beschuldigingen zijn over deze volwassenen? Worden de te volgen processen goed gevolgd?

Een commissielid vraagt of er dan aandacht wordt besteed aan vroegtijdige opsporing van kindermishandeling.

Er wordt inderdaad gekeken naar de training die het personeel heeft gehad in het alert zijn op wat er allemaal rondom hen gebeurt.

De inspecteurs controleren of scholen doen wat ze moeten doen. De overheid heeft uiteengezet wat er moet worden onderwezen op het gebied van relationele seks, gezondheid, onderwijs, LGBTQ... Er is dus een verwachting van de overheid van wat er wordt onderwezen. Er wordt zeker ook gecontroleerd of scholen zich aan de regels houden.

De inhoud van een leerplan wordt bepaald door het nationale curriculum. Hierin staat wat kinderen moeten weten aan het einde van elke fase van de vakken. De inspectie gebeurt aan de hand daarvan.

De gastsprekers benadrukken dat academies alle vrijheid hebben, maar er wordt wel verwacht dat ze minimaal voldoen aan de nationale eisen. Zelfs in de academie zijn er dus minimumdoelen die bereikt moeten worden. Dus als een academie iets heel anders doet met haar curriculum, zouden de inspecteurs dat opmerken.

Een commissielid heeft gelezen dat kinderen, jongeren van Londense scholen meer kans hebben om naar de universiteit te gaan dan het nationale gemiddelde. En dat is verbazend de diverse Londense bevolking in acht genomen. Er zijn heel wat gezinnen waarbij Engels de tweede of

derde taal is in bepaalde buurten, met een zeer lage sociaaleconomische achtergrond... Hoe kan dat worden verklaard?

De gastsprekers denken niet dat ze alle antwoorden hebben, maar een deel van het antwoord ligt in het feit dat in Londen een hoger percentage kinderen Engels als tweede taal spreekt. Die gezinnen hebben een sterke focus op onderwijs. En als je twee talen spreekt, is je vermogen om informatie te begrijpen vaak al op jonge leeftijd vergevorderd, dus die kinderen zullen goed presteren. In het verleden investeerde Londen veel geld in onderwijs. Londense scholen trokken echt goed presterende leraren aan.

Vervolgens wordt uitleg gegeven over de lerarenopleidingen. In Engeland bestaat een soort nationaal curriculum voor leraren in opleiding. Er wordt dus een curriculum van hen verwacht als ze naar de universiteit gaan. Ofsted inspecteert alle verschillende aanbieders van lerarenopleidingen.

Daarnaast is er ook een andere manier van werken. Het is geen universiteitsprogramma. Leerkrachten zijn de hele tijd aan het werk en verdienen geld tijdens hun stage. Het is een heel snel en intensief programma.

Een commissielid vraagt of alle leraren naar de universiteit gaan.

Dat is niet het geval antwoorden de gastsprekers. De verwachting is dat leerkrachten een diploma hebben, maar sommige leraren kiezen ervoor om zich te kwalificeren door op een school te gaan werken en misschien eerst te leren lesgeven en pas nadien volgen ze een lerarenopleiding.

Welk soort ondersteuning krijgen beginnende leerkrachten, vraagt een commissielid. Is er zoiets als mentorschapsprogramma's voor ervaren docenten of zo?

Er zijn inderdaad mentoren en die worden opgeleid binnen het programma voor beginnende leerkrachten. Dit wordt ook geïnspecteerd. Er wordt gekeken naar de inhoud van de opleidingsprogramma's, hoe de mentortraining eruitziet, naar het gehele aangeboden pakket.

1.2. Safer London (CEO Sherrylyn Peck en Kathleen Bruneel, Head of Safeguarding and Quality Practice)

Op het einde van de dag werden mevrouw Sherrylyn Peck en mevrouw Kathleen Bruneel uitgenodigd om de commissieleden te vergezellen tijdens het avondeten. Dit geeft de gastsprekers de kans om uitgebreid over hun project te vertellen.

Mevrouw Sherrylyn Peck is de CEO van Safer Londen en heeft veel ervaring in de private, publieke en non-profitsector. Haar focus gedurende haar hele carrière is en blijft het beschermen van kinderen en jongeren. Ze is gedreven om alle kinderen en jongeren de beste kansen te bieden met het oog op een positieve toekomst.

Mevrouw Kathleen Bruneel is een Vlaamse die sinds 2021 bij Safer London werkt, nadat ze in verschillende jeugddelinquentiediensten in heel Londen heeft gewerkt.

Als Safer London's *Designated Safeguarding Lead* is mevrouw Kathleen Bruneel gepassioneerd door het beschermen van jonge Londenaren en het ondersteunen van hun families. Ze werkt nauw samen met interne en externe belanghebbenden.

Safer London is een liefdadigheidsinstelling die opgericht werd in samenwerking met de *Metropolitan Police* van Londen en wordt goed ondersteund door de burgemeester.

De organisatie stelt jonge Londenaren centraal bij de ondersteuning en richt zich voornamelijk op kwetsbare jongeren, namelijk jongeren die lid zijn van bendes, blootgesteld zijn aan geweld, uitbuiting, kinderprostitutie...

Veel jonge Londenaren worden nog dagelijks geconfronteerd met uitdagingen op het gebied van veiligheid en toegang tot diensten, wat een impact kan hebben op hun emotionele welzijn en hen vatbaarder kan maken voor geweld en uitbuiting.

Momenteel zijn er 300 tot 500 kinderen ingeschreven bij Safer Londen. Dit is nog maar een topje van de ijsberg. De leeftijd varieert tussen 8 en 25 jaar en de jongeren leven meestal in armoede of hebben geen vaste woonplaats.

De medewerkers van Safer London bieden een luisterend oor en werken met de kinderen/jongeren samen. Door sterke vertrouwensrelaties op te bouwen, wordt er een inzicht verkregen in hun wereld, hun behoeften en hoe ze veilig kunnen zijn.

Een gespecialiseerde hulpverlener biedt ondersteuning door middel van een aangepaste trauma-aanpak. Het programma van iedere jongere is opgebouwd rond zijn behoeften en houdt rekening met zijn dooreenlopende identiteiten en levenservaringen.

Mevrouw Kathleen Bruneel geeft een voorbeeld van een 14-jarig meisje dat sinds 9 maanden door haar wordt geholpen. Het meisje groeide op in een moeilijke thuissituatie en werd slachtoffer van seksuele intimidatie en uitbuiting. Ze was het slachtoffer van verschillende daders en heeft hierdoor meerdere trauma's opgelopen. Ze werd via het *Child Protection Plan* doorverwezen naar Safer Londen. Kinderen kunnen ook via de politie, de school of door de familie zelf terecht komen bij Safer Londen.

Belangrijk voor de kinderen is dat er ook wordt samengewerkt met hun familie.

De CEO van Safer London vindt daarnaast dat de scholen een belangrijke rol te vervullen hebben in het opsporen en kenbaar maken van problemen die ze bij hun studenten/leerlingen zien.

De kinderen/jongeren worden soms jarenlang begeleid door Safer Londen. Uit onderzoek blijkt dat 50 % van hen zich na hun begeleiding veilig voelt.

Spijtig genoeg moet Safer Londen ook kinderen/jongeren weigeren. Het is en blijft een liefdadigheidsinstelling en de financiële middelen en medewerkers zijn soms niet voldoende om aan de vraag te voldoen.

2. Dinsdag 25 april 2023

2.1. Bezoek aan de Michaela Community School

Op dinsdagvoormiddag brengt de delegatie een bezoek aan de Michaela Community School, een vrije school opgericht in 2014 in Wembley Park.

De Michaela Community School is een gemengde, gratis middelbare school voor jongeren van 11-18 jaar in Wembley, Groot-Londen, Engeland. De school werd opgericht in september 2014 met Katharine Birbalsingh als directeur en Suella Braverman als de eerste voorzitter van de raad van bestuur. De school wordt beschreven als de “*strengste school in Groot-Brittannië*” en behaalde een van de beste GCSE-resultaten in het land onder haar eerste cohort van studenten. In 2022 was de toegevoegde waarde (vooruitgang) score op GCSE de hoogste in de Michaela School.

De nadruk van de school ligt op discipline en er is een traditionele stijl van lesgeven. Er is een *zero tolerance* beleid met betrekking tot slecht gedrag. Een *bootcamp week* aan het begin van het eerste jaar leert de kinderen de regels en de consequenties van het breken ervan. Er is een strikt uniformbeleid en worden geen opdrachten als groepswerk uitgevoerd.

Kinderen zitten in rijen, leren zaken uit het hoofd en lopen in een rij tussen de klaslokalen. Het schoolbeleid wordt beschreven als “*neo-streng*” omdat het gebruik van straffen wordt gecombineerd met beloningen; *merit points* worden gegeven voor goed gedrag en prestaties.

De leerlingen schrijven meerdere *essays* per jaar, leren gedichten uit het hoofd en lezen vijf Shakespeare toneelstukken in drie jaar. De school wil bovendien een “*cultuur van vriendelijkheid*” aanleren.

Tijdens het bezoek aan de Michaela School worden de delegatieleden per twee begeleid door twee leerlingen. Deze leerlingen geven een rondleiding door de school en gaan in op de vragen. Op voorhand werd meegedeeld welke vragen niet mochten worden gesteld. De leerlingen die de delegatieleden hebben begeleid, waren niet aan hun proefstuk toe.

Er worden enkele klassen bezocht waar o.a. Frans en religie worden gegeven. Het valt op dat de leerlingen heel gedisciplineerd de lessen volgen en mooi recht in hun bank blijven zitten.

Er werd ook een bezoek gebracht aan het studielokaal waar de laatstejaars zich voorbereiden op hun eindexamen. De laatstejaars volgen, buiten hun gewone lesrooster, nog veel bijkomende lessen om zeker te slagen in het eindejaarexamen.

Na de rondleiding kregen de delegatieleden de kans om op de speelplaats in gesprek te gaan met scholieren.

Nadien vergezelden ze de scholieren voor de lunch. De lunch bestaat uit een maaltijd die beschreven wordt als een gezinslunch. Leerlingen zitten aan tafels van zes, met een leraar of gast, en nemen de verantwoordelijkheid om elkaar te bedienen. De leerlingen dekken samen de tafel. Een leerling schenkt het water in, een ander brengt en serveert het eten. Nog een andere leerling van dezelfde tafel serveert het dessert. Twee leerlingen ruimen ten slotte na de maaltijd de tafel af. Elke week verandert het takenpakket.

Leerkrachten eten samen met hun leerlingen en aan tafel bespreken de leerlingen wat ze die dag hebben geleerd of wordt het onderwerp van de dag, vastgelegd door de school, besproken. Tijdens het bezoek was het thema: mijn favoriete boek.

Na het eten worden er enkele leerlingen aangeduid die iemand bedanken. Dit kan om eender wie gaan. De bedanking wordt gevolgd door twee keer klappen door de rest van de leerlingen die aan het lunchen zijn. De school gelooft dat door dankbaarheid te onderwijzen, het vriendelijkheid en geluk aanleert.

Alvorens te vertrekken, was er een zeer korte kennismaking met de directeur, mevrouw Katharine Birbalsingh.

2.2. Ontmoeting met mevrouw Claire Burton, regionaal directeur voor Londen binnen het Onderwijsdepartement

Mevrouw Claire Burton is de regionale directeur voor Londen binnen het Onderwijsdepartement. Zij legt aan de delegatie uit welke rol het Onderwijsdepartement vervult. De delegatieleden stelden vooral vragen over het capaciteitstekort, het lerarentekort en inclusief onderwijs.

Binnen het Verenigd Koninkrijk zijn alle regio's vertegenwoordigd door een medewerker van het Onderwijsdepartement en elk regionaal team wordt geleid door een regionale directeur. De huidige rol van het Onderwijsdepartement omvat:

- op gebied van sociale zorg voor kinderen, speciale onderwijsbehoeften en het begeleiden van kinderen met een handicap: ervoor zorgen dat kwetsbare kinderen worden ondersteund, schoolprestaties worden gecontroleerd, goede praktijken worden bevorderd en waar nodig ondersteuning en interventie worden geboden;
- toezicht houden op *academies*: *trust* verantwoording, kennisgroei, bescherming, interventie en academische overdrachten;
- toezicht houden op vrije scholen en het aantal plaatsen: beoordeling van nieuwe vrije scholen, levensvatbaarheid en beoordeling van de werking (toereikendheid);
- aandacht hebben voor schoolverbetering (alle scholen): ondersteuning van onderwijscentra bieden en voorzien van middelen voor schoolverbetering.

De focus van de regionale teams ligt op:

- het erkennen van de impact van de pandemie en de financiële druk/kosten van het levensonderhoud proberen te begrijpen;
- interventies doen in kwetsbare scholen;
- sectorale verbeteringscapaciteit opbouwen;
- het opzetten van bronnen van ondersteuning voor kwetsbare scholen, autoriteiten en *trusts* (incl. ondersteuning van financieel beheer).

Daarnaast proberen de regionale teams elke school te ondersteunen en scholen te laten samenwerken als een entiteit om hoge onderwijsstandaarden in de hele groep te verbeteren en te behouden. Dit heeft het bevorderen van onderwijs voor het algemeen belang als doel.

In Engeland zijn er diverse types van scholen. Tijdens de uiteenzetting wordt de nadruk gelegd op academies. Academies krijgen rechtstreeks geld van de overheid en zijn niet afhankelijk van de lokale overheid. Ze hebben meer controle over hoe ze dingen doen dan openbare scholen. Academies vragen ook geen schoolgeld.

Academies worden geïnspecteerd door Ofsted. Ze moeten dezelfde regels voor toelating, speciale onderwijsbehoeften en uitsluitingen volgen als andere openbare scholen en leerlingen doen dezelfde examens.

Sommige scholen kiezen ervoor om een academie te worden. Als een door de lokale overheid gefinancierde school door Ofsted als 'onvoldoende' wordt beoordeeld, moet het een academie worden.

De meeste academies worden ondersteund door sponsors zoals bedrijven, universiteiten, andere scholen, geloofsgroepen of vrijwilligersgroepen. Sponsors werken vaak ook samen met de *academy trust* om de prestaties van hun scholen te verbeteren.

Academy trusts en *multi academy trusts* zijn dus liefdadigheidsinstellingen op het gebied van onderwijs. Ze willen kinderen een betere toekomst bieden. Meer dan de helft van de leerlingen in openbare scholen gaat nu naar een academie.

In januari 2010 waren er slechts 203 academies met minder dan 200.000 leerlingen. Het totale aantal academies is nu meer dan 10.200, met meer dan 4,8 miljoen leerlingen. Acht van de tien gesponsorde academies, die bij hun vorige inspectie ondermaats presteerden, hebben nu een goede of uitstekende beoordeling. Meer dan 80 % van de middelbare scholen en meer dan 40 % van de basisscholen zijn nu academies.

Er zijn ook aanzienlijke regionale verschillen in het percentage scholen dat door de overheid wordt beheerd en in sommige regio's worden meer scholen door de overheid geïnspecteerd dan in andere regio's.

Na de *Brexit* en de coronapandemie zijn veel jonge gezinnen verhuisd naar het platteland. Er zijn nu dus veel minder schoolgaande kinderen in Londen dan voor de pandemie. Aangezien scholen gefinancierd worden op basis van het aantal leerlingen, heeft deze verhuisbeweging een invloed gehad op de financiële situatie van scholen. In Londen waren er dus te veel scholen waardoor er scholen moesten sluiten. Het zoeken naar nieuwe scholen voor de leerlingen uit gesloten scholen verliep niet vlot, maar er werd toch voor de leerlingen de beste oplossing gevonden.

In regio's waar er een capaciteitstekort is, wordt niet systematische gekozen om scholen bij te bouwen. Er worden steeds twee pistes overwogen. Ofwel de bestaande scholen uitbreiden, ofwel een school bijbouwen.

In het hele land is er een groot tekort aan scholen voor kinderen met speciale noden. Lokale overheden moeten veel private begeleiding voor deze kinderen voorzien en dat is een grote kost voor de lokale overheid.

In Engeland zijn de meeste politici en schooldeskundigen voorstander van inclusief onderwijs en daarom worden momenteel scholen aangespoord hiervan werk te maken door leerkrachten speciale opleidingen te laten volgen. Er is een verbeterplan opgesteld voor de scholen, maar

scholen zijn nog bezig met de opstart van dit plan. Het zal nog wel even duren voor het resultaat van dit plan merkbaar zal zijn en of het idee dus zal slagen.

2.3. Ontmoeting met minister Nick Gibb

De heer Nick Gibb is op 26 oktober 2022 benoemd tot minister van Staat op het ministerie van Onderwijs.

De minister is onder andere verantwoordelijk voor:

- de verantwoording en inspectie van scholen (inclusief banden met Ofsted);
- de Standards and Testing Agency en primaire beoordeling;
- de ondersteuning van een onderwijsberoep van hoge kwaliteit, met inbegrip van professionele ontwikkeling;
- de ondersteuning van de werving en het behoud van leerkrachten en schoolleiders, met inbegrip van de initiële lerarenopleiding;
- het Agentschap voor onderwijsregelgeving;
- het nationaal mentorprogramma;
- de financiering van schoolinkomsten, met inbegrip van de nationale financieringsformule voor scholen;
- de leerlingenpremie;
- de schoolvoeding, inclusief gratis schoolmaaltijden;
- de kwalificaties van de leerkrachten.

Tijdens het gesprek met de minister worden de bevindingen over de Michaela Community School, het lerarentekort en het Belgische onderwijssysteem besproken.

Minister Nick Gibb laat weten dat er voorlopig geen tekorten zijn in de lagere school. Voor de secundaire scholen zijn er geen lerarentekorten voor vakken zoals bv. geschiedenis of Engels, maar wel voor de wetenschapsvakken, vreemde talen en wiskunde. Dit is niet enkel een probleem in Londen, maar in heel England.

Tijdens het gesprek verwijst de minister naar Teach First. Dit is een sociale onderneming geregistreerd als een liefdadigheidsinstelling die zich richt op het aanpakken van onderwijsachterstand in Engeland en Wales. Teach First coördineert een op werk gebaseerd onderwijstrainingsprogramma waarbij deelnemers de status van gekwalificeerde leraar bereiken door deel te nemen aan een tweejarig trainingsprogramma en aan een bredere training in leiderschapsvaardigheden. Nadien kan er eventueel nog een optionele masteropleiding worden gevolgd.

Tijdens hun opleiding worden de stagiairs geplaatst in deelnemende basis- en middelbare scholen waar ze zich engageren om te blijven voor de duur van de tweejarige opleiding. Scholen waar meer dan de helft van de leerlingen afkomstig is uit de armste 30 % van de gezinnen, volgens de inkomensdeprivatie die kinderen beïnvloedt, komen in aanmerking om stagiairs aan te nemen. Na afronding van het tweejarige programma worden de deelnemers "*Teach First-ambassadeurs*". Dit netwerk van ambassadeurs heeft als doel onderwijsachterstanden op school of in andere sectoren aan te pakken.

Teach First is op dit moment de grootste groep die afgestudeerde leerkrachten aflevert in het Verenigd Koninkrijk.

Net zoals in België stoppen meer en meer leerkrachten na enkele jaren en gaan ze elders werken, vaak in een privébedrijf.

De minister zegt dat het lerarentekort niet het belangrijkste item is op dit moment, maar wel dat de meeste discussies nu gaan over de verloning van leerkrachten. Deze discussies worden gevoerd met de verschillende vakbonden.

Op de vraag of de minister voorstander is om het concept van de Michaela Community School, waar de nadruk ligt op kennis en discipline, in heel Londen te implementeren, antwoordt hij dat dat misschien wel zou kunnen om dit onderwijsmodel over het hele land in te voeren, maar makkelijk zal dat niet zijn. De laatstejaars van de Michaela Community School scoren ongelooflijk goed op de eindexamens eningangsexamens. Het is uitzonderlijk wat deze school doet. Dit komt niet enkel door de discipline. Er wordt ook heel erg de nadruk gelegd op kennis.

De minister zelf was erg geïnteresseerd hoe in België wordt omgegaan met wiskunde in de scholen. Wordt er wiskunde gegeven gedurende de hele schoolloopbaan? De delegatieleden hebben de rol van wiskunde in het Belgische onderwijssysteem uitgelegd aan de minister.

3. Woensdag 26 april 2023

3.1. Bezoek aan het project Skill Mill

Op woensdagochtend brengt de delegatie een bezoek aan het project 'Skill Mill'. Mevrouw Marina Grandison (YJS Practice Manager) legt de werking en het doel van het project uit.

Skill Mill is een meermaals bekroonde sociale onderneming die werkgelegenheid biedt aan jongeren tussen zestien en achttien jaar en opgestart werd in 2020. De bedoeling is de betrokkenheid, participatie, inzetbaarheid en het opleidingsniveau van de jongeren te verhogen om hun kansen in het leven te vergroten.

Het project 'Skill Mill' wordt ondersteund door een adviesraad van vertegenwoordigers uit de publieke, private en de vrijwilligerssector. Het is dit partnerschap dat Skill Mill uniek maakt en een aanzienlijke meerwaarde biedt.

Het stigma dat kleeft aan een strafblad, het gebrek aan eerdere kansen en de negatieve maatschappelijke houding ten opzichte van jongeren die strafbare feiten hebben gepleegd, werpt enorme barrières op voor jongeren. Zelfs met de beste wil van de wereld krijgen bepaalde jongeren vaak geen toegang tot onderwijs, training of werkgelegenheid, wat van vitaal belang is om hen verder te helpen in hun leven. Skill Mill neemt deze barrières weg en stelt deze jongeren in staat om werkvaardigheden, kennis en vooral zelfvertrouwen op te doen.

Skill Mill biedt werkgelegenheid op het gebied van water- en landbeheer en helpt het overstromingsrisico te verminderen en het plaatselijke milieu te verbeteren. Dit levert op zijn beurt weer sociale en milieuvordelen op voor de gemeenschappen doordat de lokale bevolking direct betrokken wordt bij de levering van diensten. De jongeren volgen een erkende opleiding van 12 weken en behalen een nationaal erkende kwalificatie. Ze doen kennis en vaardigheden

op door samen te werken met lokale particuliere aannemers en partners. Voor elke werknemer wordt gezocht naar een vervolgbaan bij partnerorganisaties en op de bredere arbeidsmarkt en vanaf het begin wordt ondersteuning geboden om dit doel te bereiken.

Elke deelnemer aan het project krijgt na de opleiding zes maanden betaald werk, onschatbare praktische werkervaring, een nationaal erkende kwalificatie en verdere doorgroeimogelijkheden bij lokale bedrijven.

Skill Mill werkt ook nauw samen met Safer Londen.

Na de uitleg door mevrouw Marina Grandison leggen twee jongeren uit hoe zij bij het project zijn terechtgekomen, wat hun afgelegde traject inhoudt en wat de toekomst hen biedt.

De twee jongens gingen graag naar school, maar geraakten op het verkeerde pad, werden meermaals van verschillende scholen gestuurd, bevonden zich in een moeilijke thuissituatie enz...

De eerste jongen heeft ADHD en zijn eerste school kon hiermee niet omgaan waardoor hij reeds op jonge leeftijd verplicht werd van school te veranderen. Hij kon niet stilzitten en zich niet concentreren waardoor hij op latere leeftijd vaak spijbelde en slechte vrienden kreeg. Hij werd zelfs gearresteerd. Hij heeft op verschillende scholen gezeten, de een wat meer gespecialiseerd in kinderen met speciale noden, de andere school was dan vooral gericht op jongeren op het juiste pad te krijgen.

Momenteel is hij 17 jaar oud en woont hij niet meer bij zijn ouders. Hij woont alleen, doet zijn eigen boodschappen, huishouden, maar staat onder toezicht van de overheid. Hij is bijna klaar met de 12 weken durende opleiding. Hij doet het werk graag en hoopt dat hij een vaste baan zal krijgen.

De tweede jongen is 16 jaar oud en net gestart in het project. Hij heeft een gelijkaardige schoolcarrière achter de rug.

De opvolging en begeleiding van de jongeren die aan het project deelnemen, is zeer intensief voor de begeleiders. Jaarlijks wordt er getracht om zes jongeren te laten deelnemen aan het project. Een vermeerdering van dit aantal is zeker wenselijk volgens mevrouw Marina Grandison, maar je moet de nodige begeleiders aanwerven en bedrijfsleiders moeten bereid zijn om jongeren op te leiden en te begeleiden gedurende het hele traject.

3.2. The Education Endowment Foundation: uiteenzetting door mevrouw Amy Faux en de heer Jonathan Kay (international team) en mevrouw Lizzie Swaffield (National Delivery Manager, leads the Research School Network delivery partnerships)

Mevrouw Amy Faux en de heer Jonathan Kay (international team) en mevrouw Lizzie Swaffield (National Delivery Manager, head of the Research School Network delivery partnerships) geven in de Charles Dickens School een korte uiteenzetting over de werking van de 'Education Endowment Foundation'.

De Education Endowment Foundation is een onafhankelijke liefdadigheidsinstelling die zich inzet om het verband tussen gezinsinkomen en onderwijsprestaties te doorbreken. Dit wordt

gedaan door scholen, crèches en hogescholen te ondersteunen bij het verbeteren van hun opleiding. Het doel is dus om leerkrachten en schooldirecties te ondersteunen door het verstrekken van middelen of methodes om de praktijk te verbeteren en het leren te stimuleren. Deze middelen en methodes zijn ontwikkeld op basis van jarenlang verzamelde data en informatie.

EEF werd in 2011 opgericht door de Sutton Trust in samenwerking met Impetus. De oprichtingssubsidie bedroeg 125 miljoen pond en kwam van het ministerie van Onderwijs. In 2022 kreeg de organisatie een nieuwe dotatie van 137 miljoen pond, zodat ze hun werk tot minstens 2032 kunnen voortzetten. Bij zijn oprichting werd EEF de grootste financier van schoolonderzoek in Engeland.

In de herfst van 2012 kondigde EEF de eerste vier projecten aan die met subsidie werden gefinancierd. Sinds 2012 heeft EEF in totaal 145 projecten gefinancierd waarbij 9.400 scholen, kinderdagverblijven en hogescholen betrokken waren.

In 2014 publiceerde EEF zijn eerste onafhankelijke projectevaluatie. Tot nu toe zijn er 84 evaluaties gepubliceerd, waarvan de meeste zijn opgezet als gerandomiseerde gecontroleerde onderzoeken. EEF heeft opdracht gegeven voor meer dan 10 % van alle bekende onderzoeken in het onderwijs over de hele wereld.

Op basis van de bevindingen van meer dan 13.000 onderzoeken uit de hele wereld werd de *toolkit* Onderwijs en Leren ontwikkeld. Er zijn ongeveer 1.2 miljoen klanten per jaar. Veel leraren hebben er toegang toe en op dit moment heeft ongeveer 70 % van de schooldirecties toegang tot de *teaching learning toolkit*.

Tijdens de coronacrisis werd er vaak ook beroep gedaan op een andere *toolkit* om de vroege taalinterventie te begeleiden. Er was duidelijk een wens om oplossingen te vinden en ondersteuning te bieden bij het inhalen van lessen door groepen die minder vooruitgang hebben geboekt op het vlak van taal. Deze *toolkit* werd door 90 % van alle basisscholen nuttig gevonden tijdens de pandemie.

Daarnaast bestaat er ook een netwerk van onderzoeksscholen. Onderzoeksscholen fungeren als regionale centra voor het netwerk van onderzoeksscholen. Via het netwerk proberen ze te delen wat ze weten over het in de praktijk brengen van onderzoek, en scholen te ondersteunen om beter gebruik te maken van wetenschappelijk bewijs om hun onderwijs en leren te informeren.

Het eerste netwerk werd gelanceerd in 2016 en bestond aanvankelijk uit 11 scholen. In 2017 kondigde onderwijssecretaris Justine Greening plannen aan om 12 nieuwe onderzoeksscholen op te richten in de “kansenzones” van de regering - geïdentificeerd als “cold spot” voor sociale mobiliteit - gebieden met zowel een slechte sociale mobiliteit als scholen die met uitdagingen worden geconfronteerd.

In Londen zijn er op dit moment ongeveer 30 onderzoeksscholen die worden ondersteund door EEF in alle verschillende contexten. Daarnaast zijn er onderzoeksscholen in de binnenstad, plattelandsscholen, scholen in het noorden, van het noordoosten naar het zuidwesten, middelbaar en lager en kleuteronderwijs.

Deze scholen worden geholpen door EEF, waarbij de begeleidingsrapporten worden gebruikt om de kennis van de wetenschappelijke basis op scholen op te bouwen. Aangezien de resultaten

van EEF echt sterk zijn, vooral voor kansarme leerlingen, zelfs aanzienlijk boven het gemiddelde, zullen scholen naar EEF luisteren.

Belangrijk in de werkwijze is dat een begeleider van EEF moet begrijpen waar een *toolkit* werkt, in wat voor soort school deze aanpak heeft gewerkt of zal werken.

EEF werkt soms ook met grotere groepen scholen. In deze grote groep scholen wordt dan een eenzelfde methode voorgesteld en die de beste ondersteuning voor die scholen zou kunnen zijn.

3.3. Bezoek aan de Charles Dickens Basisschool

Na de uiteenzetting over EEF worden de delegatieleden in groepjes verdeeld en krijgen ze een rondleiding door de Charles Dickens Basisschool.

Tijdens de rondleiding wordt benadrukt dat academische uitmuntendheid, creativiteit en sociale intelligentie de kern vormen van alles wat er wordt gedaan op Charles Dickens Primary School.

De leerkrachten zijn ervan overtuigd dat kennis helpt bij het ontwikkelen van veelzijdige, mondige burgers en de kansen en mogelijkheden verruimt in het leven. De school gelooft dat kinderen het beste leren wanneer:

- vakken apart worden onderwezen, zodat zowel de kennis als de vaardigheden van het vak expliciet aangeleerd kunnen worden;
- de werkschema's van tevoren worden gepland en van alle middelen worden voorzien zodat het leren zorgvuldig kan worden geordend en een verscheidenheid aan leeractiviteiten kan worden opgenomen;
- expliciete woordenschatinstructie is opgenomen in alle vakken. Er wordt gestreefd naar sterke taalvaardigheden. Kinderen leren al op zeer jonge leeftijd, in de kleuterklas, omgaan met letters en cijfers.

Creativiteit is heel belangrijk in de school. Zowel op vlak van kunst, muziek en literatuur. Kinderen kunnen naschoolse activiteiten volgen die volledig gratis zijn. Zo krijgt ieder kind gelijke kansen.

de voorzitter,
de verslaggever,
Gilles VERSTRAETEN
